

dannes fuldt, og kan derfor ikke gaa ind paa, at der skal ske en saadan Undtagelse, at en Del af Mandtskabet kun skulde have en utilstrækkelig og ufuldstændig Uddannelse. Den høitærede Ministers Forslag om, at Rekrutmassen aarlig fordeles ligeligt til Regimenterne eller Halvbrigaderne, som nogle ærede Medlemmer kalde dem, er Udvalget derimod enigt i. Dette vil finde sit Udtryk i Ændringsforslagene under Nr. 17 og 18, hvoraf imidlertid det ene, som den ærede Formand bemærkede, ikke vil komme til Afstemning paa Grund af de Resultater, der fremkom ved Afstemningen i Lørdags. De Ændringsforslag, der til § 8 ere stillede under Nr. 19 til 23, vedrøre for en stor Del kun Enkeltheder. Ændringsforslagene Nr. 19 og 20 ere væsentligt opstillede saaledes for at tilvejebringe Overensstemmelse med, hvad der er foreslaaet for de første 7 Paragrafer, medens der med Hensyn til Realiteten ikke vil ske anden Forandring ved deres Betragtelse, end at der fordeles et mindre Antal Rekruter til Fæstningsartilleriet paa Grund af, at man har foreslaaet et mindre Antal Kompagnier. Ændringsforslagene Nr. 19 og 20 ville svare henholdsvis til Forslagene om 9 eller 6 Kompagnier Fæstningsartilleri. Et Flertal har stillet Forslag under Nr. 21 om, at Rekrutstyrken for Ingenieurregimentet sættes til 210 Mand istedetfor 270. Dette hænger sammen med det samme Flertals Forslag, at Kompagnierens Antal skulde indskrænktes til 4. Dette Forslag er ikke tiltraadt af det Mindretal, hvortil jeg hører, idet vi have ment, at selv om man ikke gif saa vidt, som den ærede Minister har foreslaaet, nemlig til 6 Kompagnier, burde under alle Omstændigheder Rekrutstyrken være den samme, saa at der kunde uddannes et tilstrækkeligt Antal Folk til Telegraf- og Signaltjenesten. Ændringsforslagene Nr. 22 og 23 ere paa en vis Maade kun at betragte som foreløbige. Udvalget er enigt i, at Antallet af Sættearterne og Militærarbejdere afpasses efter de Krav, der øvrigt ville være fornødne efter den Ordning, der vedtages. Et æret Medlem af Udvalget har i Betænkningen udtalt, at han mulig kunde være tilbøjelig til at ønske, at man ligesom nu lod Trainmandskabet udføre af Militærarbejderklassen istedetfor som foreslaaet af Krigsministeren af Kombattantklassen. I den Anledning have andre Medlemmer, og til disses Tal hører jeg, ikke kunnet undlade at henlede det høie Things Opmærksomhed paa, at, naar man gjerne ønsker, at den aarlige Udgift til Hærebudgettet skulde bringes ned, saa kan der ganske vist ogsaa naas Noget i denne Retning ved at flaa ind paa den Bei, at man til Sætteartertjenesten og Sundhedstropperne tager ikke Militærarbejdere, men Kombattanter, forsaavidt Antallet af Kombattanter stiger til et saa stort Antal, at Halvbrigaden vil faae 500 Mand. Vi ere naturligvis ledede dertil ved den Omstændig-

hed, at Kombattantklassen og Militærarbejderne ere meget forskellige stillede. Loven foreskriver, at samtlige Kombattanter skulle indkalbes og udføres. Her er altsaa en bestemt Ensartethed for Alle. Lovforslaget forudsætter derimod, at der af det store Antal udførene Militærarbejdere kun indkalbes et overordentlig begrændset og lille Antal; Lodtrækning kan finde Sted og Bytning tillades. Det er altsaa aabenbart, at man overfor Militærarbejderklassen ikke har fulgt samme Princip som overfor Kombattantklassen; af den sidste kom alle til Tjeneste; af den første kommer Enkelte til Tjeneste og Andre ikke. Vi have ikke villet stille noget Forslag i saa Henseende, men blot villet henlede Opmærksomheden paa, om det ikke var værd at overveie dette Punkt; jeg tror, at Budgettet paa denne Maade kunde bringes endog henved 70,000 Kr. ned, dersom jeg ikke huster Tallet feil. Et andet Punkt, hvorpaa Udvalgets Opmærksomhed har været henledet, og som jeg kun ganske kort skal nævne, da der ikke foreligger Forslag fra Udvalget derom, er en Rante, som har været til Overveieelse blandt Udvalgets Medlemmer, den nemlig, om det ikke er en naturlig Konsekvens af den almindelige Bærnepligt, at man virkelig sørger for, at Bærnebyrden bliver ligelig fordelt paa hele Befolkningen, saaledes at de, der ikke komme til at aftjene deres Bærnepligt ved personlig Tjeneste, og som altsaa fritages for den personlige Byrde, der paahviler dem, som kaldes til Tjeneste ved Afdelingerne, paa anden Maade kunde komme til at bære Bærnebyrden ved en bestemt dem paalagt Stat. Ærede Medlemmer ville vide, at det er et Spørgsmaal, som mange andre Steder har været reist, og det vil vistnok være i det høie Things Erindring, at i Schweiz, hvor man jo veed tilfulde at tage Hensyn til Personerne, er der ikke alene af de lovgivende Forsamlinger, men af hele det schweiziske Folk, ved en Folkafstemning for ikke længe siden, — jeg tror for omtrent et Aarstid siden, — taget Bestemmelse om en Bærnestat, hvorefter de Individier, der ikke indkalbes til Tjeneste, komme til paa anden Maade at bidrage deres Part til Landets Forsvar. Det er et forholdsviis ikke ganske ringe Beløb, som der kommer ind; jeg erindrer, at ved en Leilighed, som jeg til det Resultat, efter hvad der har vist sig for Schweiz's Folkemængde, at forholdsviis for os vilde det efter en meget moderat Staa være 1,200,000 à 1,300,000 Kr., som paa den Maade aarlig vilde komme ind i Statskassen. Udvalget nævner det rent leilighedsvis, der foreligger ikke Forslag og vil ikke fra os komme til at foreligge Forslag i saa Henseende, idet vi indrømme, at det er et Spørgsmaal, som Meningerne kunne være delte om, men som det dog kunde være godt at faae reist som Diskussionsemne udenfor denne Forhandling, og hvortil Forarbejderne i alt Fald